

בולעטין # 2

וועד להצלת הדת

חברה מזכי הרבים העולמי לקיום היהדות

ארגון מוקדש להצלת הדת

חודש חשון תשמ"ט

אבן מקיר תזעק - מכתב לעשירים

ב"ה, לכבוד ר' שליט"א

הנני פונה אליכם בלב נשבר ונדכה עד מאד, כל חיי וכל נכסיי הקרבתי לטובת הרבים למען היהדות, ברוך השם פעלנו רבות בכל עיקרי הדת: **שמירת שבת, קדושת בית הכנסת, אמירת אמן, כשרות, צניעות, טהרת המשפחה**, ועוד. כל זאת עשינו בלי שום חשבונות אך ורק להרבות כבוד שמים למנוע צער השכינה הקדושה הבוכה על ילדי שנכרתו משמירת התורה וקיום המצוות.

אני אינני צעיר לימים, את כוחותיי האחרונים ורכושיי הנני נותן למען כבוד שמים, נסעתי לכבודו בטורונטו – ולזקן ושיבה כמוני (בן 77 עד 120) ולפי מצב בריאותי שעברתי ניתוח לב פתוח (מחמשה וורידים לא עלינו) לפני כשנה (ערב פסח) הדבר נחשב מסירת נפש, וכשעברתי את מפתן הבית ולא באתי בדרישה של כסף או כבוד אלא אך ורק גמילות חסד לשמוע דברי יהודי זקן ושובר ובעל מסירת נפש, וסגרת את הדלת בעדי והשלכת אותי החוצה ככלב.

(האם אינכם יודעים את הסיפור עם נחום איש גמזו שלא רצה לתת ליהודי את בקשתו, ואותו יהודי נפל לא עלינו לפניו על הארץ ומת. נחום איש גמזו לא יכול היה להרגע ונשכב על המת ואמר:

"הידיים שלא נתנו ליהודי זה מיד את בקשתו – ייכרתו.

הרגלים שלא רצו לעזור ליהודי זה – ייעקרו.

הגוף יהי מצורע וכו'" (עיין תענית דף כ"א או כ"ב). [עיין שם בגמרא באריכות].

אין אתנו יודע עד מה ואיננו יכולים לעשות חשבונות שבשמים, אבל בלי ספק שכשיהודי לוקח על עצמו עול גלות לנדוד למדינה אחרת למען שמו יתברך, ומבזים ומצערם אותו ובנוסף לכך להביאו לידי דמעות הרי זה חמור מאד. ומעשה שהי' כך הי':

לאחר שחזרתי לביתי נכנסתי להרב פאם ומררתי בבכי במשך שעה ושלושת רבעי שעה להשם יתברך, האיך יתכן שיהודי אחד יזרוק יהודי שמוסר נפשו להשם יתברך מביתו. במשך הנסיעה חזרה בכיתי מרה.

בבית המדרש באמצע התפלה הנני בוכה במר נפשי.

בעת פתיחת ארון הקודש, שחזקתי לפתוח הארון בכל שבתות השנה ובימים טובים, הנני בוכה לפני ד' יתברך, איך יתכן שיהודי שכוונתו אך ורק לרחם על צער השכינה, שהמליונרים הגדולים יזרקו אותו מביתם ויסגרו הדלת בעדו, שאף יהודי לא עשה לי כך.

שומו שמים! רבונו של עולם, אין בכוחי לשאת דבר זה! ובכל מאודך כבר קיימתי, כל רכושי נתתי בשבילך, ובכל נפשך הנני מוכן לתת עבורך, אבל רחם על בניך ופדה אותם מהגלות.

שלחתי אליכם 714 מכתבים ולא עניתם לי אף על אחד מהם, הדפסתי בעתון "אלגעמיינער זשורנאל" שתראו שם דברי מוסר שיש לי לומר לכם, כל זה עלה בערך 18 אלף דולר, המכתבים ששלחתי לכל אחיכם לכל אחד ואחד בכל יום ויום, למעלה מ-100 מכתבים לכל אחד, עלה בערך 1000 דולר, מבלי להזכיר את הזמן והעגמת נפש, שיהודי כמוך לא יענה על פקוח נפש של מספר רב כל כך מבני ישראל, ולא להטריח אפילו להתקשר בטלפון ולשאול מה רצונו של יהודי זה, הרי לא דבר פשוט הוא, אינני יודע אם נמצא אדם אחד בעולם שיתעקש כל כך ויתעלם מ-714 מכתבים מיהודי כמוני, (שאף שיש לי בלי עין הרע 62 נכדים, לא הנחתי להם אפילו פרוטה אחת, כי באם אברהם אבינו הי' מוכן לשחוט את יצחק בנו היחיד, הרגשתי שאני חייב להפקיר את כל ילדיי בכדי להציל מאות ואלפים יהודים שנכשלים בלא יודעים בכל מיני עבירות).

כמה זמן ועגמת נפש עליתם לי עד היום הזה.

על כן אין אני רוצה לקטרג חס ושלום אבל בלי שום ספק כשאתם עומדים על המאזניים בכל עסק ועסק שאתם עושים בלי שום ספק שאני שוכן את דכה יש לפניו באותו רגעים את הפילים איך שהאיש הזקן של שבעים שנה, עומד על יד הדלת שלו ושומע איך שסוגר הדלת בכוח בקול רעש גדול ונרגש כמו פעמון חזק בלב, וכשהדלת נטרקה, זה נשמע כמו מכה בלב רחמנא ליצלן, אינני מתכוון חלילה לרע, הנני מאחל לכם כל טוב. אבל... אבל... מי יודע... מי יודע... דמעות יש להם בכל זאת כח בשמים "שערי דמעות לא ננעלו".

כאן מדובר בהצלת בניו של הקדוש ברוך הוא מחטאים עוונות ופשעים ואתם אין לכם רחמנות על בניו של השם יתברך, כתוב "בנים אתם לה' אלקיכם", כיצד אינכם מפחדים ממדה כנגד מדה, לגבי רחמנותו של השם יתברך על ילדיכם שלכם?

יהודי זקן שבור ורצוץ המחכה לתשובה בהקדם.

הק' משה יפה, בן אחר בן לבעל הלבושים זכותו יגן עלינו

וועד חברה מזכי הרבים העולמי לקיום היהדות